

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

حزب کار ایران – توفان

۲۶ مارچ ۲۰۱۲

امریکا: رژیم ترور و ریاکاری

پیرامون جنایات امپریالیست امریکا در افغانستان

تجاوز دسته جمعی سربازان امریکائی به دختران کشورهای اشغالی

موج اعتراضات علیه حضور نظامیان امریکا و ناتو باز هم سراسر افغانستان را فراگرفته است. این بار، خشم مردم افغانستان در پی قتل عام فجیع ۱۶ شهروند افغانستان، از جمله ۹ کودک و ۳ زن در روز ۲۱ اسفند [حوت] به دست یک گروه بان ارتش امریکا در روستای پنجوائی ولایت قندهار به چنان نقطه انفجاری رسید که حتی دولت نشانده افغانستان نیز مجبور شد این حادثه تروریستی را طرحی از پیش برنامه ریزی شده بخواند و از امریکا مجازات مجرم را خواستار شود و نمایندگان مجلس فرمایشی افغانستان هم به علامت اعتراض، صحن مجلس را ترک کنند. با این وجود، مردم عادی افغانستان، عکس العمل دولت و مجلس را ناکافی دانسته و دولت آقای کرزی را به پرده پوشی جنایات متعدد امریکا در کشورشان متهم می نمایند. این حادثه چندی پس از آن اتفاق افتاد که غلیان خشم عمومی مردم افغانستان در اعتراض به عملیات «قرآن سوزی» در یک پایگاه نظامیان امریکائی در شمال کابل در اوایل اسفند ماه هنوز فروکش نکرده بود و قبل از این حادثه نیز، پخش تصاویر ادرار کردن چهار سرباز امریکائی بر روی اجساد سه افغان قربانی جنایت خود،

موجی از نفرت و انزجار شدید در میان مردم افغانستان و همه بشریت آگاه جهان را نسبت به جنایات متعدد نظامیان امریکائی و حضور نظامی امریکا و ناتو در افغانستان و سایر کشورها به راه انداخته بود. اظهارات و موضعگیری مقامات «دولت محلی» و امریکا در مقابل این جنایت هولناکی که نظامی امریکائی مرتکب شد، به روال معمول، منبعث از یک نسخه آماده تزویر و ریاکاری سبکسرانه بود و مثل همیشه سعی کردند حادثه روی داده را به یک نظامی امریکائی نسبت داده و اصل موضوع را که در واقع، نمود عینی تروریسم دولتی شمرده می شود، از دید عمومی پنهان نمایند. شایان توجه است که این شیوه برخورد شاید عوام پسندانه به عقیده آنها، روی آشکار و پیدای قضیه است و دقیقاً، سیاست جنگ سالاران امپریالیسم را بازتاب می دهد که می خواهند «مار را با دست سید علی» بگیرند. به عبارت صحیحتر، این طرز برخورد به حادثه، عیناً با سیاست امریکا در انحراف افکار عمومی از اصل واقعیت منطبق است که سعی می کنند در زیر فریادهای «که بود که بود، من نبودم» صورت مسأله را به طرز دلخواه خود تغییر داده و با نسبت دادن چنین حوادث تروریستی به این یا آن فرد دون پایه، جانب اصلی مسأله، یعنی چهره مزورانه و تروریستی دولت امریکا را پنهان سازند.

اگر از منشور واقع بینی به اینگونه حوادث نگریسته شود، اگر آن قیامت موهوم برپا گردد و دهها میلیون انسان قربانی سیاستهای توسعه طلبانه، تجاوزگرانه و تروریستی امپریالیسم امریکا در اقصا نقاط عالم، از میلیونها سرخپوست بومی نابود شده اتازونی گرفته تا کشته های روزمره امروزی در جای جای جهان سر از خاک برآورند و برای ادای شهادت در مقابل دادگاه تاریخ به صف شوند، روشن خواهد شد که برده داران و خوانین جنایتکار اروپا با مهاجرت به امریکای شمالی (اتازونی) و غصب و تصاحب این سرزمینها و قتل عام جمعیت بومی آن، کشور جعلی و متجاوززی به نام ایالات متحده امریکا را به منظور تثبیت، تداوم و مدرنیزه کردن مستمر بردگی و بندگی، تروریسم و تجاوزکاری و همچنین، ابدی ساختن تمام ضد ارزشها تشکیل داده و پروراندند. و این، همان صورت اصلی مسأله و جانب ناپیدای جنایات هولناک ارتكابی نظامیان امریکائی به حساب می آید که چه به صورت انفرادی و چه به صورت جمعی به عملیات تروریستی دست می زنند، جوی های خون به راه می اندازند...

حادثه تروریستی ۲۱ اسفند در روستای پنجوائی افغانستان که به کشتار ۱۶ نفر و آتش زدن اجساد آنها منجر گردید، یک حادثه استثنائی و منحصر به فرد و یا اتفاقی نبود. کم اتفاق نیفتاده است که نظامیان اشغالگر امریکائی در افغانستان، عراق و سایر کشورها، در زندانهای علنی و مخفی، در کوچه ها و خیابانهای شهرها و روستاهای کشورهای اشغالی، بارها و بارها مرتکب چنین جنایات دهشتناکی شده باشند. این تربیت یافتگان مکتب پنتاگون و سپاه، به کرات مراسم عزا و عروسی مردم افغانستان و عراق را بمباران کرده، انسانها را به رگبار بسته اند و یا به ظن وجود «تروریست»، خانه ها را بر سر ساکنانشان خراب نموده، مردان و کودکان را به زیر آتش گرفته اند و زنان و دختران را پس از تجاوز کشتار کرده اند.

جالب توجه است که در همه اینگونه موارد، مقامات رسمی سعی کرده اند حادثه را نتیجه «اشتباه» این یا آن فرد، این یا آن خلبان جنگنده خوانده و حداکثر با یک عذرخواهی بی معنی و یا اظهار تأسف خشک و خالی و قول رسیدگی به پرونده حادثه و مجازات عاملین، سر و ته چنین فجایع هولناکی را به هم بیاورند تا آنها از آسیاب بیفتد و سپس، بدون این که تغییری در سیاستهای خود ایجاد کنند، باز هم به جنگ با همان تروویستها

ادامه دهند، که امریکا و ناتو به بهانه جنگ با آنها، از ده سال پیش افغانستان را اشغال کرده و امروز در یک امیرنشین دست ساز امپریالیسم به نام قطر، با همان تروریستها به دور میز مذاکره نشسته اند.

هر دیدگاهی که بخواد وحشیگری نظامیان اشغالگر را به بهانه عذرخواهی ها، اظهار تأسفها و وعده های رسیدگی «دولت های محلی» و امریکا توجیه نماید، باید پاسخ این سؤالات را هم بدهد که اصلا فرض کنیم آن سرباز و یا سربازان امریکائی خودسرانه به چنین جنایتی دست زده و یا زده اند. در این صورت، بلافاصله این سؤال مطرح می شود که، اصولا امریکا به چه حقی باید در افغانستان یا هر کشور دیگری حضور نظامی داشته باشند؟ چه کسی و یا کدام دولت، جلادان آدمخوار تربیت یافته مکتب پنتاگون و سازمان سیا را به کشور افغانستان و یا هر کشور دیگری روانه کرده است؟ آیا وجود صدها پایگاه نظامی و حضور صدها هزار ارتشی مالیخولیائی امریکائی در کشورهای مختلف جهان، حاصل دیگری غیر از فجایع پیاپی ترور و قتل عام زنان و کودکان، پیران و جوانان و ویرانی کشورها به بار آورده است؟

همه واقیعت های ناگوار تاریخی و تکرار مستمر حوادث مشابه آنچه گروهیان ارتش امریکا در روستای پنجوائی و به طور کلی در افغانستان و هر کشور دیگری مرتکب شد و می شوند، ثابت می کنند که مسؤولیت تمامی تجاوزات وحشیانه به زندگی انسانها و همه قتل های عام و ترورها نه بر عهده این یا آن شخص، بلکه، به طور مشخص بر عهده دولتی است که کشور دیگر را به زیر سیطره نظامی خود در آورده است.

حوادث خونین روزمره پس از پیروزی امپریالیسم جهانی در جنگ به اصطلاح سرد در کشورهای مختلف جهان و از جمله در یوگسلاوی، افغانستان، عراق، پاکستان، سومالی، لیبیا و به طور کلی در گوشه گوشه جهان ثابت می کند که بدون مبارزه قاطع و پیگیر تروریسم دولتی امپریالیسم امریکا، سرکرده قداره بندان بین المللی، بدون متوقف ساختن ماشین جنگی- تروریستی آن، نه تنها بمباران و ترور مردم بی دفاع افغانستان، حتی حمله به بشریت همه جهان کما فی السابق ادامه خواهد داشت و ساکنان کره زمین هرگز روی صلح و امنیت، آزادی و آرامش را نخواهند دید.

نقل از توفان الکترونیکی شماره ۶۹ فروردین [حمل] ۱۳۹۱ نشریه الکترونیکی حزب کارایران

www.toufan.org

toufan@toufan.org